

DEN HELIGE MIKAELS DAG

MICHAELIS ARCHANGELI

Text Upp 12: 7-12. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Änglarna är mäktiga andliga väsenden. Innan Herren skapade himmel och jord, växter, djur och oss människor, hade Han skapat änglarna. Ingen vet hur länge de har funnits till, men de var med och beskådade världens skapelse (Job. 38:4-7).

Den andliga, för oss normalt osynliga, himmelska världen var alltså befolkad av änglar, här kallade morgonstjärnor och Guds söner, innan någon människa eller ens vårt jordklot fanns.

ÄNGLARNAS ÖDMJUKHET OCH HELIGHET

Änglarna är, precis som allting annat i tillvaron, synligt eller osynligt, skapade av Gud, som är alltings ursprung och källa. Endast den treenige Guden har funnits för evigt. Därför får änglarna inte tillbedjas. Det är avgudadyrkan att dyrka det skapade. Änglarna är goda väsenden och vill inte på något sätt sätta sig upp emot Gud och motta tillbedjan eller dyrkan för egen del. När Johannes hade visats de himmelska synerna av en av de sju änglarna tänkte han tillbe ängeln, men denne sade: ”Gör det inte! Jag är tjänare liksom du och dina bröder profeterna och de som håller fast vid orden i denna bok. Gud skall du tillbe” (Upp. 22:8–9).

Änglarna själva tillber, lovar och prisar Gud. Jesaja såg i sin tempeluppenbarelse en glimt av den himmelska tronsalen: ”Jag såg Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på Hans mantel uppfyllde templet. Serafer stod ovanför Honom, var och en hade sex vingar: Med två täckte de sina ansikten, med två täckte de sina fötter och med två flög de. Och den ene ropade till den andre: Helig, helig, helig är Herren Sebaot, hela jorden är full av Hans härlighet” (Jes. 6:1ff.). Att de använder vingarna att täcka sina ansikten med visar att änglarna – trots att de är alldeles heliga och fullständigt syndfria – måste ödmjuka sig i Guds majestätiska närvaro.

Änglarnas helighet är någonting som förskräcker oss syndfulla, orena människor. Vi kan inte uthärda något så rent och mäktigt. Ibland kan visserligen änglarna uppenbara sig som vanliga människor, utan att ge sig tillkänna. Men när de uppenbarar sig i härlighet måste varje människobarn bäva. Tänk bara på den ängel som visade sig för mariorna vid Jesu tomma grav. Matteus skriver om honom: ”Hans utseende var som blixten, och hans kläder var vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda.” (Matt. 28:3–4).

Dessa mäktiga, heliga andeväsen är gudomliga tjänare. De tjänar Herren först och främst genom att tillbe och prisa Honom. Men så utför de också Hans ärenden här på jorden, i vår värld. När Herren Jesus, som sitter på Faderns högra sida, ser vårt behov av hjälp, vår nöd och fara här på jorden, sänder Han ut sina änglar från sin tron i Himmelen. Han kunde ha kallat på tolv legioner, d.v.s. ca. 72.000, änglar till sin egen hjälp i Getsemane då soldaterna kom för att gripa Honom (Matt. 26:53), men den gången valde Han istället att gå lidandets väg upp mot korset, så att Skrifterna, d.v.s. Gamla testamentet, skulle uppfyllas (Matt. 26:54) och vi kunde frälsas genom Hans ställföreträdande strafflidande, död och uppståndelse. När Jesus nu sänder ut sina änglar färdas de genom himlarymderna och kommer till vår räddning.

ÄNGLARNAS UPPGIFTER

Såsom änglarnas namn antyder är de budbärare. *Angelos* betyder nämligen budbärare, underförstått budbärare från Gud. De kommer till oss människor med särskilda budskap. De kom t.ex. med budskap till Sackarias, Maria, Josef och herdarna i samband med Jesu födelse.

Fortfarande kan Herren sända sina änglar till olika människor med särskilda meddelanden. Men det är mycket ovanligt och vi skall inte heller förvänta oss att Han gör det. Nu har Han ju gett oss den fulla uppenbarelsen. Vi har den Heliga Skrift tillgänglig. Där finns redan Herrens budskap till oss. I Joh. 20:31 står det: ”Men dessa [tecken] har blivit nerskrivna, för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni

genom tron skall ha liv i Hans namn". Gud har gett oss all information som hör till vår frälsning i sitt skrivna Ord.

I stället för att vara budbärare om Guds frälsningsrådslut arbetar nu de andliga väsenden vi normalt kallar änglar mer bakom kulisserna för att bekämpa de onda makterna så att Guds vilja kan ske såväl i Himmelen som på jorden.

De onda makterna, mot vilka de kämpar, är djävulen och hans anhang som består av onda andar. Dessa är också mycket mäktiga, ja, oss människor helt överlägsna i styrka, makt och intelligens. Martin Luther säger att *"en enda ond ande är mäktigare än alla människor"*. Men han säger också: "Där det finns tjugo djävlar, där finns det också hundra änglar. Om det inte vore så, skulle vi redan för länge sedan ha gått under." Guds härskara anförs i detta krig av ärkeängeln Mikael. Det är betryggande att ha de mäktiga änglarna på vår sida.

STRIDEN OCH SEGERN ÖVER DJÄVULEN

Liksom ärkeängeln Mikael leder de goda änglarna, leder Lucifer, *"den stora draken, den gamle ormen, som kallas djävul och satan, han som bedrar hela världen"* (Upp. 12:9), de onda andemakterna eller demonerna. Jag kan här inte närmare gå in på deras förmågor och bedrägliga konster. Här vare det nog att säga att det finns ett vapen, och endast ett, som övervinner dem. I vår text framgår det att djävulens raseri är stort eftersom han vet att hans tid är kort (Upp. 12:12). Snart ska han kastas i helvetet. Vid skildringen av människosonens dom framgår det att helvetet är *"den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar"* (Matt. 25:41). Detta vet djävulen. Han är besegrad, nedkastad från Himmelen till jorden av Mikael och hans änglar. Nu försöker han att dra så många bland människorna med sig som möjligt i sitt fall. Han hatar oss människor med ett fruktansvärt, edsvuret hat eftersom vi har något som han inte har och aldrig kommer att få: frälsning genom Lammets blod, en öppen dörr till himlen. Han vill till varje pris hindra oss från att gå in genom den dörren och berövar människorna deras hopp i livet och trygghet inför döden.

Djävulen är bl.a. anklagaren, vilket hans namn satan betyder. Genom denna sin roll har han vunnit många själar. Först kommer han som frestaren och försöker snärja oss i synd. Girighet, egoism och kättja är sådana egenskaper vi fallna människor har som han försöker befrämja och få oss att leva ut. Sedan skiftar han roll och blir satan; anklagar oss, pekar på vår synd och säger: "Se där! Du är inte ett Guds barn, du som betett dig så illa. Gud vill inte ha sådana falska kristna hos sig. Du kan lika gärna sluta upp med ditt skrymteri och leva fullt ut och öppet efter denna världs mönster. Och våga inte kalla dig kristen!".

Men nu står det i vår text om de slutligt frälsta att de *"övervann [satan] genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord"* (Upp. 12:11). Lammets blod, Jesu på Golgata kors utrunna blod, renar från all synd. Där synden är utstruken och borttagen, där har satan inte längre någonting att anklagande peka på. Där måste han "gå förbi" med outrättat ärende precis som fördärvaren inte kunde gå in och döda det förstfödda i de hus i Egypten, där dörrposterna var bestrukna med blodet från ett felritt lamm av hankön (2 Mos. 12). Där evangeliets ord om frälsningen genom Jesu korsdöd förkunnas och mottas i troende hjärtan, där är satan alldeles maktlös. Det är därför han på allt sätt försöker att rycka bort evangeliets säd så fort det har såtts ut i någon människas hjärta (Matt. 13:9). Den slutligt frälsta människoskaran i Himmelen hade använt sig av det enda vapen som finns mot den mäktige djävulen: *"Lammets blod och sitt vittnesbörds ord"*. Men här i världen, som till sin helhet är "bedragen av djävulen" förlöjligas eller t.o.m. hatas de för sin tros skull, får ofta lida förtryck och förföljelse av denna världs människor, ja t.o.m. martyrskap. Det står dock om dem i vår text, att *"de älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden"* (Upp. 12:11).

Johannes beskriver den frälsta skaran: *"Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod"* (Upp. 7:13). Den frälsta skaran är alltså de som iklätt sig Kristi rättfärdighetsdräkt, de som tagit emot sina synders förlåtelse i Hans namn och renats i Hans blod. Må vi alla återfinnas där en gång vid tronen hos Frälsaren tillsammans med Mikael och hans änglar och alla kristtrogna genom alla tider. Amen.